

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Hyemalis - A Dominica I. Adventus Domini nostri usque ad
Dominicam Septuagesimæ

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Quanta est modò nobis obligatio ad non suscipiendam circumcisionem
legalem, tanta est ad suscipiendam spiritualem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44194

Tertium denique quod spectat ad Intentionem operis nostri, sub hoc foelici formandum Nomine, non tam rectè & fructuosè formabitur, si nominetur in peccato Nomen, quam si extra peccatum pronuntiaretur. Neque enim potest quidquam in Nomine Domini fieri, si cum peccato fiat, aut si peccatum fiat, aut si fiat in lethali peccato. Quæ quia fufius in crast. no. pertractantur discursu, satis modò sit agnoscere quàm verè Apostolus dixerit, *Discedat ab iniquitate omnis qui nominat nomen Domini*; Quicumque tandem ille sit, siue Sacerdos, siue Laicus: siue Religiosus, siue sæcularis, siue Dominus, siue servus: absolutè atque universim denuntiatur omnis, nulla seclula persona, nulla prætexta causa, nulla prætextata necessitate, vel occasione, vel

consuetudine nominandi, nisi prius discedat ab iniquitate, si quam contraxerit, nisi contemnatur & doleat, nisi sit in illa gratia quæ animam sanctam & gratiam Deo reddit, nè sanctum hoc pronuntiet Nomen, quia frustra pronuntiaret, frustra laudaret, frustra invocaret, frustra se offerret: *Sanctum & terribile nomen eius*, ut non impunè scilicet contaminetur à lingua iniqua. *Irritat adversarius nomen tuum in finem*: O miseriam peccatoris, qui factum nomen Jesu non ausit tunc pronuntiare? O beatam vtro necessitatem deponendi peccati: ut vel discedat necessè sit à peccato, qui Nomen Jesu nominare velit; vel nisi velit à peccato discedere, nefas sibi ducat proferre Nomen Jesu!

Pf. 100.

Pf. 70.

E O D E M D I E.

DE CIRCUMCISIONE SPIRITUALI.

Circumcidimini Domino, & auferte præputia Cordium vestrum. Ier. 4.

VERITAS PRACTICA.

Quarta est modo nobis obligatio ad non suscipiendam Circumcisionem legalem, tanta est ad suscipiendam spirituales.

RATIO EST, Quia tota obligatio quæ tenemur ad non suscipiendam Circumcisionem legalem, petitur à lege seu religione Christiana qua illam modò vetat.

Sed eadem lege & religione Christiana jubemur suscipere Circumcisionem spirituales.

Ergo quanta est unius obligatio, tanta est alterius, Quod certè est non parvi ducendum.

PRIMA propositio per se patet, & declaratur infra fufius, Sabbato post Dominicam primam Epiphaniæ, ubi quàm similis huic Veritati Veritas proponitur.

SECUNDA verò sic demonstratur; quia Circumcisio spiritualis, nihil aliud est quàm talis mortificatio interior vel exterior, qualis necessaria est ad vitandum omne peccatum, & faciendum omne bonum, à Deo tibi jellum. Talis autem mortificatio tam necessarid jussa est, quàm necessarid est vitandum malum, aut tale bonum faciendum, quod non possit fieri, nisi per hujusmodi mortificationem: Unde illa Christi Domini toties iterata, *Si oculi tui scandalizatis, si pes, si manus: eruo, præscindo, amputa*, Id est, si qua re externa aut aliquo rei affectu impelleris ad peccatum; mortifica hunc affectum; Quod idem est ac circumcide, *Circumcidite præputia cordium vestri. NOS sumus Circumciso, qui spiritu servimus Deo*, inquit Apostolus; quasi diceret, primò quidem, tam necessaria est talis Circumcisio quàm nos esse spirituales quàm nos esse Christianos, quàm nos servire Deo. Deinde vtro *Nos sumus Circumcisio*, Id est, quanti

Matth. 52.
18.

Deut. 10.

Phil. 3.
Rom. 2.

quantum sumus, omnino & non ex parte tantum, sicut Judæis erat Circumcisio; Nos inquam Christianos, ex totis nobis, sive in animo, sive in corpore, sic nos oportet usquequaque esse circumcisos, ut vere dici possimus quod sumus Circumcisio. Denique *Nos sumus Circumcisio*, quia videlicet propter nos instituta erat legalis Circumcisio, nostram spirituales, illa carnalis figurabat; ac proinde cum venit tempus suscipiendæ spiritualis huius Circumcisionis, cessavit alia, sicut tenebræ desunt lucente sole.

Ex quibus non modo est evidens, tantam huius spiritualis Circumcisionis esse obligationem positivam, quanta est negativa alterius, sed ex eadem evidentiâ Concludendum est, positivam illam obligationem esse quodammodo religiosiorem & priorem quam negativam. Quia finis semper est fortior illis omnibus quæ propter finem fiunt; finis autem abrogatæ legalis Circumcisionis, est spiritualis Circumcisio; Non enim idcirco præcipitur spiritualis Circumcisio, quia carnalis ablata

est; sed idcirco carnalis aufertur quia spiritualis adducta est; Neque novum statuitur Testamentum quia vetus abiit; sed vetus abiit quia novum venit. Sic expressè Apostolus: *Aufert primum ut sequens statuat*, & res figurata semper nobilior est, & magis commendata quàm quælibet eius figura; Unde sancti Patres & scripturæ Interpretes sic Christum Dominum ajunt esse Circumcisum ut Circumcisionem dissolveret, & aliam majorem ostenderet id est *spirituales*, inquit Epiphanius.

O quantum ergo aberrant à Lege & Religione Christiana Incircumcisi corde & auribus! Hoc certum habe anima ut quam verè dictum est de Circumcisione legali: *Si circumciderimini, Christus nihil vobis proderit*, tam verè dicendum sit de spirituali: *Nisi circumciderimini, Christus nihil vobis proderit*.

Vide infra die tertio & quarto. Sabbato infra Hebdomadam quintam post Epiphaniam de Communi Martyrum. Et passim ubi de *Mortificatione, Intentione, & Perfectione*.

Hebr. 10.

V. Barrad.

Gal. 5.

TRIDUO sequenti, agitur de Triplici Puritate puræ Intentionis, seu de tribus puræ & rectæ intentionis Conditionibus, quæ ex effectis antiquæ Circumcisionis eruntur.

Non aliter verò deinceps recensentur dies, quàm quo numero & ordine connectuntur in decursu mensis, usque ad Dominicam secundam post Epiphaniam, ubi resumetur nomen Feriæ.

De Dominica porro ante Epiphaniam occurrente, nullum est aliud institutum officium, quam eius diei quo tunc occurrit, sicque vacare dicitur.

DIE